

HÜRRİYET'İN KÖLELERİ!

□□□□□□□□

Hürriyet; nefsanî ve şeytanî dürtülere ve insanın kendi iradesine hâkim olarak, her türlü zillet ve esaretten ve başkaları tarafından güdülmekten bağımsız ve özgür kalma halidir. Hürriyet, insana şahsiyet ve haysiyet kazandıran en önemli özelliktir. Fitri (doğal ve sosyal) bir gerçek olarak, her insanın birincil gereksinimi EKMEK, ikincisi HÜRRİYET'tir. Batı'nın geliştirdiği ve bizden bazılarının da heveslendiği hürriyet anlayışı ise; her türlü sorumluluktan kaçmayı, tamamen başboş davranmayı ve bütünüyle hayvani ve nefsanî duyguların esiri olmayı ifade etmektedir. Giderek batmakta olan Batı'nın hukuk ve ahlâk sistemine şekil veren zalim Roma kültürüyle yozlaşmış Hristiyanlık düşüncesi, bugünkü batılı insan tipini oluşturmuştur. Zaten temelde insanları "Hür ve Köle" diye ikiye ayıran bir Firavunluk düşüncesinden kaynaklanan Roma hukuku ile; insanın en tabii zevk ve ihtiyaçlarını bile yasaklayan ve her türlü düşünceye ve ilmi faaliyete pranga vuran yozlaşmış Hristiyanlık olgusuna karşı, tabii bir tepki olarak asırlar boyu Avrupalıların şuuraltında yerleşen ve kökleşen müthiş bir kin ve nefret birikimi, sonunda her türlü dini disiplin ve düzene karşı inkâr ve isyana dönüşmüş ve bu sefer batılı insan, hürriyet adına başbozukluğun ve sapıklığın esaretine düşmüştür.

Bir başka deyişle, bugün insanlık maalesef "hürriyetin kölesi" durumuna gelmiş veya getirilmiştir.

Her türlü fuhuş ve cinsel sapıklık serbestisi... Faiz ve sömürü ticareti ve israf ekonomisi... Uyuşturucu ve AIDS felaketi... Ve bütünüyle hazır küfür ve kötülük medeniyeti, işte bu hürriyetin acı alçaltıcı meyveleridir. Sokakta herkesin önünde sevişme... Canı çektiği erkek ve kadınla birleşme... Kafasının estiği gibi hareket etme... Türkçesi; insanlık onurunu bırakıp, hayvan gibi hareket etme hürriyeti... Faiz, kumar ve rüşvet gibi haksız ve hileli kazanç yollarıyla başkalarını sömürme ve şeytanî bir saltanat sürme hürriyeti!?

Oysa gerçek hürriyet ancak Hakka teslimiyettir; manevi doyum ve haysiyettir.

İnsanlık, zahiri planda, tüm zulüm ve sömürü sistemlerinin sebeplerini kurutmadan... Herkesin can, mal ve namus emniyetine, din ve düşünce hürriyetine sahip olacağı Evrensel ve Adil bir Düzeni kurmadan... Kültürde, ekonomide, teknolojiye Avrupa ve Amerika'nın tesirinden ve taklitçiliğinden kurtulmadan... Ahlâki sahada ise nefsinin enaniyet ve şehvet zincirlerini kırmadan, kısaca tam anlamıyla yaratılış gayesini kavramadan hürriyeti tanıyamaz ve özgürlüğü tadamaz. Bunun içindir ki Müslüman; kendisini İslam'ca ve insanca yaşamaktan ve Rabbinin rızasına yaklaşmaktan geri koyan her şeyi bir engel ve esaret kabul eder. Öz benliğini körelten ve gönül evini kirleten zulüm ve kötülüklerden vazgeçer...

İnsanlık için korkaklık bir esarettir. İkiyüzlülük ve riyakârlık bir esarettir... Cimrilik ve savurganlık bir esarettir. Rahatına ve menfaatine düşkünlük ve kötü alışkanlıklara bağımlılık bir esarettir... Bu şeytani duyguların ve dünyevi kaygıların esaretinden ancak imani bir tevekkül ve vicdani kurallara teslimiyetle, zalimlere kölelikten ise cesaret ve gayretle kurtulabileceğini... Ve ancak bu sayede huzura ve hürriyete kavuşabileceğini bir türlü anlamayan insanlar, hiçbir zaman gerçek hürriyetle tanışamayacaklar ve insanlığın tadına varamayacaklardır.

Kutsal kavramlar kafalarda, Kur'an, kılıfında mahkûm!... Evrensel hukuk kuralları kitaplarda mahpus... Müslümanlar öz vatanında mağdur ve temel insan haklarından mahrum bulunurken... Yeryüzünde mazlumların feryadı arşa çıkarken... Toplumlar mafyanın, masonların, medyanın ve sömürücü sermaye baronlarının elinde kıvrılırken... İnsanlar işsiz, güvencesiz ve ümitsiz dolaşırken, kendini hür zanneden köleler!.. Bazıları da Karun gibi servetin... Lut kavmi gibi şehvetin... Şeytan gibi enaniyetin... Nemrut gibi nefsanîliğin köleleri!.. Açık saçık dizilerin ve porno filmlerin... Genelev bülteni gazete ve dergilerin... Gösterişli elbiselerin esirleri!.. Haram ve hileli kazançların... Lüks arabaların, konforlu apartmanların, gece hayatının ve kirli paraların hizmetçileri!... Ve ey hayvani Hürriyetin köleleri!.. Artık anlayınız ki gerçek hürriyet, vicdan huzuruna ve insani olgunluğa erişmektir. Bu da İslamiyet demektir. İşte bu onur ve şuur Adil bir Düzeni, İslam'dan ve ilimden kaynaklanan yeni bir hürriyet, haysiyet ve hakkaniyet sistemini geliştirecek ve insanlık gerçek ve örnek bir hürriyetin tadına erişecektir.

Fikirde Darwinist ve materyalist; ekonomide kapitalist ve komünist; kültürde zevkçi, beleşçi ve pragmatist kafalarla onurlu ve huzurlu bir dünya düzeni kurmak mümkün değildir.

En tatlı lezzet olan balı, arı denilen sarı sinekler üretiyor... En şifalı içecek olan sütü, zavallı inekler yapıyor... En gıdalı yiyecek olan yumurtayı, tavuklar ve ördekler hazırlıyor... En pahalı giyecek olan ipeği, tırtıl böcekler dokuyor... En göz alıcı bezek olan inciye, semekler (balıklar) çıkarıyor... En okşayıcı kokuları, çiçekler yayıyor... En iştahlı ekmeklerin, böreklerin aslı olan buğdayı, ruhsuz ve şuursuz kara toprak yetiştiriyor... Ve insanoğlu bu mükemmel ve muhteşem beynine rağmen hâlâ balın, sütün ve ipeğin içeriğine, bileşimine hayran olup ama formülüne ve şifresine akıl erdiremiyorsa; sadece baldan şerbet, yumurtadan omlet ve ipekten gömlek yapıp rahatına bakmasını ve hava atmasını biliyorsa, şu iki gerçekten birini kabul etmek bir mecburiyettir:

1. Ya inekler, sinekler ve böcekler insanlardan çok daha ileri bir akıl ve teknolojiye sahiptir!..

2. Veya, o harika yiyecek, içecek ve giyecekleri onlara ürettirip; biz kullarına lütfeden Yüce Rabbimizdir!..

Şimdi; 16 milyonluk İstanbul'umuzda yaşayan, herkesin ve her saniyede birbiriyle iletişimini sağlayan, bu görüşme ve görüntülerin bir nüshasını da sürekli kopyalayıp depolayan devasa bir bilgisayar hard diski düşünelim. İşte insan beyni, bu üstün teknolojinin tam 62 bin katı daha fazla gelişmiş harika bir Sanat-ı İlahi'dir. O halde bu muazzam ve muntazam beynine ve sinir sistemine rağmen insanın beceremediği süt, bal ve ipek gibi harika nimetlerin ve her biri yüksek sanat eseri olan canlı ve cansız bütün türlerin, ya sinekler ve inekler marifetiyle, ya da tesadüfen ve kendiliğinden meydana geldiğini iddia edecek kadar iz'an, irfan ve insafını yitiren Darwinist densizlerin de...

Soma'da yaşanan ve 300'den fazla cana mal olan kömür madeni felaketini, "İlahi kader" deyip geçiştirmek isteyen

firma yetkililerinin ve Hükümetin

de ortak yönleri, dünyaperestlik ve manevi basiretsizliktir. Oysa yanlış bir "kadercilik" anlayışıyla halkı narkozlamak büyük vebaldir; çünkü İslam mazlumları ve mağdurları uyuşturup uyutmak için değil, onların haklarını korumak için gönderilmiştir. Kur'an-ı Kerim:

"İnsanların kendi elleriyle (yaptıkları tahrip ve ihmallerin sonucu) kesbettikleri (meydana getirdikleri) nedeniyle, yeryüzünde ve denizlerde fesat (bozulma ve felaketler) yaşandığını"

(Rum: 41) haber vermekte, ilgili ve yetkilileri tedbirli ve dikkatli olmaya davet etmektedir. Bu konuda

"Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın!"

(Bakara: 195)

“Size dokunan her musibet, kendi ellerinizle (işlediğiniz yanlışlık ve haksızlıklar neticesi) kesbedilen şeyler yüzündendir”

(Şura: 30) ayetleri üzerinde durmak ve sorumluluklarımızı kuşanmak gerekir.

İslam; herkesten önce mağdurların ve mazlumların hakkını savunan, ezilen ve sömürülen topluluklara sahip çıkan bir dindir. Yoksa “Kader” kavramını istismar ederek, zavallı halkı uyuşturup avutmak, susturup pusturmak için bu din gelmemiştir. Bu felaketleri “kader”

deyip geçiştirmek, Hükümetin ve işverenin, kendi suçlarını ve sorumluluklarını, hâşâ Allah’a yükleme gayretidir. Özel eğitilmiş, deneyimli ve kadrolu işçilerin yapması gereken, derin maden mağaralarında kömür çıkarma işini, siz tutar da taşeron olarak bilinen ve sadece yardımcı hizmetlerde çalıştırılması gereken “ucuz emekçi”lere yaptırırsanız... Sahici ve etkili sendikacılığı köreltip göstermelik delegeler atar da, uyarı ve kontrol mekanizmasını tıkarsanız... Herhangi bir patlama, yıkılma ve yangın çıkma ihtimaline karşı sığınanları bir ay barındıracak ve hayatta tutacak 40-50 kişilik özel donanımlı “yaşam odaları”

kurmayı kanunen zorunlu bile tutmazsanız... Olaydan 3 gün öncesinden itibaren kömür ocaklarındaki karbon monoksit seviyesinin çok yükseldiğinin ve elektrik kablolarının yıpranıp tehlike arz ettiğinin, yetkililere defalarca hatırlatılmasına rağmen bunları dikkate almaz ve gerekli tedbirlere başvuramazsanız...

“4 ay sonra bu kaza olsaydı (yani ihmaller ve tehlikeler bilindiği halde gerekli tedbirler vaktinde alınsaydı) bu 300 insanımız hâlâ yaşıyor olacaktı!”

itirafıyla vicdanınızı bastırmaya ve kabaran öfkeleri yatıştırmaya çalışırsanız... Ve bunların sonucu, Avrupa ve Amerika’daki benzer durumların tam 20 katı fazla ölümlere sebep olursanız; yasalardan yakanızı sıyırsanız bile, bir ömür boyu sizi kıvrandıracak vicdan azabından, Allah’ın gazabından ve mazlumların bedduasından kurtulmanız mümkün değildir.

Bir Başbakanın kalkıp 152 sene önce (1862’de) İngiltere’deki bir maden kazasını örnek vererek, kendi aklınca ve ayarınca bu felakete meşruiyet üretmeye yeltenmesi, hatta ilgisiz ve yetersiz tavırlarını tenkit eden işçi yakınlarına fiilen hakarete yönelmesi, şımarık bir Milletvekilinin: **“Muhalefet Partisi Soma’daki madenlerde iş güvenliği riskine karşı Meclis Araştırma Komisyonu kurulması için önerge verdi, ama bu teklifi Meclis’ten geçirmek için olağanüstü bir gayret göstermedi, AKP grubu da reddetti”** şeklindeki tutarsız ve küstahça mazeretleri, bunların tıynet ve zihniyetini göstermektedir.

Soma’daki elim kazadan 4 gün sonra basın karşısına çıkan Maden Ocağı sahibi ve TÜSİAD üyesi iş adamının basın toplantısında gazetecilere sataşan kadının, iktidar partisinin resmi PR Ajansının patroniçesi olduklarını ve bu Accord PR Ajansı’nın Soma Holding’

le
de sıkı fıkı çalıştıklarını
hatırlarsak, halkımızı ezmek üzere, kapitalist sistem gereği; hükümet, muhalefet ve iş çevrelerinin nasıl bir menfaat ilişkisi içinde olduğu daha iyi idrak edilecektir. Asla unutmayınız ki; insani ve vicdani gayretlerini körleştiren, nefsi dürtülerinin ve dünyevi beklentilerinin peşine düşen kimseler, zalim düzenlerin ve hain yöneticilerin güdümüne girip güdülecektir. İşte bu durum; kalbî kirlenişin ve köleşmenin en çirkin şeklidir. Bu tiplere verilecek demokrasi ve hürriyet, onların kötülüklerini katmerleştirmekten ve şeytanileşmeye meşruiyet kılıfı geçirmekten başka netice vermeyecektir.

Keşke!

Bu “Keşke!”ler, acizlik ve çaresizlik durumlarımızın bir neticesi; kalbî temenni ve teselli duygularımızın bir ifadesi olarak yazılmıştır. Yoksa, *“kırk tane ‘keşke’nin bir akçe etmeyeceği”* ve kuru ‘keşke’lerle

keşkek pilavı pişmeyeceği hatırımızdadır. Ancak *“dindar kahraman!”*

geçinen işbirlikçi şarlatanların... Haçlı-Siyonist odaklarla uzlaşma ve ılımlı İslam safatasıyla yüce dinimizi yozlaştırma hıyanetine girişen Sahabe edebiyatlı kahpe *“Müseylemet-ül Kezzab”*

ların; ve bunların mel’anetine keramet uyduran yandaş fetvacıların fasıklığını ilan ve insanımızı ikaz etmek de vicdani ve imani sorumluluklarımız arasındadır.

İşte bu yüzden çevremizdeki, ülkemizdeki ve bölgemizdeki olaylara ve sebep olanlara bakıyor da hayıflanıyorum; keşke o safiyet günlerim devam edip dursaydı da; insanları iç dünyalarıyla ve gerçek ayarlarıyla olduğu gibi tanımasaydım, eski hulusiyet ve samimiyetimi koruyarak huzur bulsaydım. Her şeyi dış yüzünden seyredip, jelatinli görüntüsüyle yetinebilseydim de, keşke; olanla, olması gerekeni aynı sanıp, aldansaydım!..

Bir zatın: *“Ya hamiyetsiz (yani gayretsiz ve merhametsiz) olaydım, ya da param olsa idi”* dediğine eş, ya anlamaz olaydım her işin ve herkesin iç yüzünü, ya da her şeyin hikmet ve hakikatine ulaşıp rahatlasaydım... Heyhat!..

Yine bir merhumun temennisince; *“kocakarı imanındaki safiyetle kalsaydım”* da, güzel görünümlü yüzlerin perdelediği çirkef kuyusu kalplere nüfuz etmesem; herkes gibi ben de; sahte

tavırları gerçek zannederek, mü'minlerin mert ve net olduğu kanaatiyle teselli bulup lezzet alsam ve mutluluk duysaydım!..

Evet sadece, sokaklarda organ teşhiri yapan kadın ve erkekler bana bed görünüp gözüme takılsaydı!.. Sadece kazınık suratlı, fötr şapkalı ve smokin kravatlı mason tiplerin soysuzlaştığı kanaatiyle kalsaydım!.. Uzun tırnaklı, kot kıvrımalı, göbeği hizmalı ve boyalı bayanların yozlaşmışlığı yetseydi canımı sıkımsaydı... Namazın erdirici ve kurtarıcı, orucun eğitici ve kutsayıcı, zekâtın düzenleyici ve kucaklayıcı, haccın nefsanîyetten uzaklaştırıcı ve âlemi kuşatıcı hikmetini bir türlü kavramaz ve gereğini yapmazların yavan ve yakışsız haline hayıflansaydım... Onlara, sabrın ve sadakatin, cennetin anahtarı olduğunu anlatmaya sabrım olsa, nasıl anlatacağımı araştırıp uğraşsaydım.

Ve önüne geçip, sormaya vaktim ve şevkim olsaydı, sabrın sırrına ve zaferin anahtarı olduğuna inanmayanlara;

- Sen evinde mes'ut musun? -“Evet”
- Evin sana cennet mi? -“Elbet”
- Bu cenneti neye borçlusun?

Hanımının ve çocuklarının aksiliklerine katlanmana, onların da senin bazı tersliklerine dayanmasına değil mi? İşte bu davranışınız "sabr"tır. Yani eşinin ve senin dayanma gücünüz ve tahammülünüz bir nevi sabır, o da senin dünya cennetinin ve aile saadetinin anahtarıdır, öyle mi? Ahiret cenneti de, işte bunun gibi, sıkıntı ve sarsıntılara dayanmanın, İlahi emir ve yasaklara katlanmanın, yani imtihanı kazanmanın arkasından gelir ve sabrın zaferidir. Daha buna benzer neler ve neler anlatsaydım; bilgiden, görgüden ve hikmet gözünden yoksun insanlara. Ve hep bir şeyler başardığımı ve bir işe yaradığımı sanarak, sevinip dursaydım!..

Ah keşke, zaman zaman Müslümanlığını tam sandığım insanları yakından tanıyıp da, hayal kırıklığının çukuruna düşüp şaşırmasaydım!.. **"Büyük adam"** saydığım kişilerin, takma boylu cüceler olduğunu ayan beyan görme gücünden mahrum olup, hayranlığımdan ve hayal

dünyamdan uyanmasaydım!.. Çünkü insanı insana bağlayan hayranlık, insanı Rabbine bağlayan ise hayrettir sanırım...

H

ayran olmayan ve hakikate hasret duymayan, rehbersiz kalır... Hayreti ve teslimiyeti olmayan ise, ucunun (yani nefsinin beğenmenin) kulu olup sahipsiz bırakılır...

Keşke, ihlas ehli bildiklerimi öyle bilegelsem, feragat (yani hakkını bağışlama ve fedakârlık) ehli gördüklerimi öyle göregelsem, ferasetli saydıklarımı hâlâ öyle bulagelsem... Şecaatlı ve sebatlı (yani kahraman, kararlı ve dayanıklı) sandıklarımı hâlâ öyle tanıyabilsem!.. İhlas sıfatı altındaki riyakârlığın dişleri sırtıtmasa; fedakârlığın arkasındaki bencillik ve

yumurta verip tavuk bekleyicilik

kırıtmasa; feraset ve gözü açıklık yaftalı ahmaklık renk atmasa; cesaret rozetinin altındaki ödleğ yüreklerin, "höt!" demeden üç adım geriye sıçraması göze batmasaydı!.. Ve böylece, çevremde hâlâ onurlu ve şuurlu insanların çok bulunduğu zannını taşısaydım da, yalnızlığımızı ve zavallılığımızı anlamasaydım!..

Biraz daha derinden bir hasretle, gizli ve ezici gerçekleri gün yüzüne döken bir hikmetle: Keşke mabetleri dolduran yığınları hâlâ Müslim sanıp arkalansam; mektebimden çıkanları okuyazar mü'min sanıp halkalansam da; deniz dibinden inci çıkarma şevkiyle çalkalansaydım!..

"Dava!" diye nutuk atarak, hak etmediği makam ve menfaatlere bedava konmak isteyen...

Ganimet devşirmek için sürekli **"hizmet!"** lafını gevelemekten vazgeçmeyen... İki öğün nafile namaz kılmak, üç gün fazla oruç tutmak ve sarık cübbe kuşanmakla edindiği ruhsuz taklitçiliği

ve değişim"

palavrasıyla nefislerine ve beşeriyetin nefsi-emmaresi olan Siyonizm'e köleliğe fetva veren...

"Rıza-i Bari"

gibi, cihan çapındaki iddiayı dilinden düşürmeyen; ama mukaddeslerini kendi işkembesi ve tenasül aleti namına ucuz harcamaktan da çekinmeyenleri, sahte örtülerinin ve sinsi maskelerinin içinde tanımasaydım!.. Keşke bütün bu mübarek sloganlardan tüttürdükleri necaset kokularını hiç duymasaydım ve

hoş sözlerin içindeki "boş öz"lerin

farkına varmasaydım da, yaldızlı lafların heyecanına kapılıp koşuştursaydım!.. Ne olurdu, bunca zihin yorarak "Hak" ölçüsüne ermekle tatmin olsaydım da, olanları ve yapılanları bu mihenkte (yani gerçeğin şaşmaz terazisinde) tartmaya kalkıp, şaşkınlıktan cereyana çarpılmış gibi yerlere yıkılmasaydım!.. Hiç değilse, camiye girmeye razı olmuşlardaki tuzsuzluğu ve tatsızlığı

"itaat ve irtibat halinde bir cemaatiz"

iddiasındaki tutarsızlığı ve duyarsızlığı... Nefsi ve keyfi için yaşayan

hodbinleri

(yani sadece kendisini düşünen bencilleri), derviş kılığındaki

bedbinleri

(yani bereketsiz ve beceriksiz kimseleri), gerçek halleriyle yakalamasam da, "dünyada neler de

varmış!?" diye hayranlık duyup manevi bir hazla hızlanadursaydım.

Ve keşke, yobazlardaki yabaniliğin, devrimbazlardaki dinsizliğin, fikren ve fiilen zaten gâvurlaşmış insanları

hâlâ

Hristiyan yapacağız diye çırpınan papazlardaki densizliğin farkına varmasaydım!

Kürsülerde bas bas bağırmaı tebliğ sanan, sözde ilim meclislerinde "sünnete uymaktan" dem vurup insanları bozuk sisteme yamayan **Çingene bozmalarını...** Cami cemaatine "arkadaşlar!" diye hitap edecek kadar eblehleşen ve kürsüye vurup hakarete yeltenecek kadar edepsizleşen

marifet ve hitabet yobazlarını

... Ya da zillet içindeki cemaate

"aziz mü'minler!"

diye söze giren

düzen madrabazlarını

... Ve hele; sistemin kıskacında çırpınırken, kendisini mecbur hissederek, düzenbazlara hülus çıkarmaya (yani yağcılık yapmaya) yeltenecek aciz ve

zavallı maaş mahkûmlarını ve İlahi mesaj mahrumlarını

tanımasam da... Buraya kadar ciğerine kalem dürtüp ufunetini (yani kokuşmuş içini) deştiğim Müslim görüntüleriyle birlik, ben de camiye koşarken, büyük sevap kazanacağımı sanadurup cemaatten kopmasam;

o kutsal mekânların, nasıl esirlerin teselli ve teslim mahalline dönüştüğünü kavramasam; ve onlarla aynı safta durmaktan sıkılmasaydım!?

Bir baldır bacak gazetesinin, beleşten gösterip, dağıttığı Kur'an mealini almak için, kuyrukta bekleyen nadanlar (yani şaşkınlık) topluluğuna bile pes dedirtecek kadar alçalmış ve İslam'ı geçim vasıtası yapmış

"din öğreticileri

"ni, ve hatta yarım yamalak ezberledikleri birkaç ayet hadis mealıyla ve çevresine topladığı üç beş safdille

"kurtarıcı geçinen züppeleri"

, Hak cephede vuruşan gaziler sanma ahmaklığıyla, bunların arkalarına takılanların,

"tamtakır paslı bakır"

kafalı olduklarını anlayıp hayıflanmasaydım!..

Dünyası için davasını ve dinini gömlek değiştirir gibi kolayca çıkarıp atan; siyaset ve riyaset sevdası için milli ve manevi değerlerini satan dönemlerle... Miting meydanlarında ve TV ekranlarında horozlanıp mangalda kül bırakmayan; ama Yahudi Lobileri ve Siyon elçileri karşısında kuyruk sallayan

ödlekle

... "İslamcı yazar" yaftasıyla, sırtlanlarla birlik olup arslan avına çıkan bazı

ineklerle

... Bal arısı gibi, hep güzellikleri arayıp çiçeklere konmak yerine, bozuk fitratı gereği, sürekli kusur arayıp pisliklere konan ve tenkit perdesi altında tahribe çalışan

karasineklerle

... Kartallar için uçuş dersi ve ehliyet belgesi düzenlemeye kalkışan
acemi ördeklerle

... Şeytanlık ve kıskançlık damarıyla "ekreb"lerini (yani kendisine en yakın kimseleri) bile
kalleşçe ısırıp zehirleyen
akreplerle.

.. Ve en muhteşem hareketin en mahrem noktalarına yerleşen münafıkları,
hâlâ

mücahit ve muhterem zanneden
keleklerle

, keşke hiç karşılaşmasaydım!...

Ve keşke: sarîh ayetlerin ve sahîh hadislerin emrettiği konularda mecburen ve aynen
iman ve ittîbada bulunmaları; farklı yorumlara müsait durumlarda birbirlerine
müsamahakâr yaklaşmaları; ortak düşmanlarımız olan kâfir ve müşrik zalimlere karşı
ittihat ve ittîfak halinde davranmaları gereken Ehli Sünnet ve Şia'yı, bunları bırakıp 1400
sene önceki tarihi hadiseler bahanesiyle birbirleriyle uğraşmak, hatta şeytanileri
sevindirecek şekilde boğuşmak gaflet, cehalet ve delaletinde görüp de kahrolmasaydım!

Aydın geçinen karanlık ve kiralık kafalıların ve kendilerini saygın zanneden şu çağdaş
paganların, inancımızın emri ve insanlığımızın gereği olarak takılan başörtüsüne karşı:

"Türbanlı öğrenciye ders vermekten sıkılıyorum."

"Başörtülü kızlara, hak ettikleri notu vermeyip sınıfta bırakmayı öneriyorum."

"İmam Hatip mezunlarının bilimsel düşünebileceğine inanmıyorum."

"Başörtüsü serbest bırakılırsa, Üniversite kapısına kilit vurmaya düşünüyorum."

*"İslam dininde kaza uygulaması var. Türbanlıların okulda başlarını açmalarını, sonra kaza
yapmalarını tavsiye ediyorum."*

"Başörtüsünde inat edenleri, İran'a ve Arabistan'a gitmeye çağırıyorum."

"İstiklal Marşı'ndaki Ezan, Kur'an, İman, İslam kelimelerinden gıcık alıyorum" diyecek kadar bu aziz millete yabancılaştıran ve yobazlaştıran... Ve tapındıkları Batı'dan bin beter barbarlaştıran tıynetisiz tiplere katlanmak zorunda kalmasaydım!..

Ve keşke; dinsizleşmeyi aydınlanmacılık, ahlâksız Avrupa gâvuruna benzemeyi çağdaşlık, Amerika'ya boyun eğmeyi gözü açıklık, Müslümanlığı Protestanlaştırmayı İlimli İslamcılık sayan sahtekârları ve bunların safsatalarını armut gibi yutan salakları, topluma tanıtmayı başarsaydım!

Keşke, kökü dışarıda hıyanet odakları oldukları için Atatürk tarafından kapatılan mel'un mason localarının ve bunların Lions ve Rotary gibi alt ocaklarının üyesi ve küresel odakların kölesi oldukları halde, Kemalist geçinmekten utanmayan arsızların; milliyetçilik kisvesiyle Millet'in manevi değerleriyle savaştıran ayarsızların zirvalarını duymak yerine, dağdaki çobanların doğal yırlamalarını dinleyip huzur bulsaydım!..

Ve bunlar öyle, onlar da böyle, yani herkes görüldüğü haliyle olsaydı keşke!.. Küfrü ve küflü görüşünü, ilim diye satan, **"zamane fetvacısı, Prof. yaftacısı, yarım doçentlik hastası"** saman çuvallarıyla uğraşmak zilleti yerine; keşke kaya gibi katı, fakat kişilikli ve kabiliyetli kâfirler, meseleli ve seviyeli müşrikler, iddialı ve ciddiyetli komünistler, mert ve cesaretli rakiplerle boğuşmak fırsatına kavuşturulsam ve şanla, şerefle ölüp bu dünyadan ayrılıysaydım!..

O, ne mübarek ölüm olacaktı!.. Çünkü ebedi dirilik ve efendilik yolunu açacaktı!.. Bu sahtelerle ve canlı cenazelerle yaşamak, insana ne çirkin bir çaresizlik aşılarmaktaydı!.. Ve ne çetin bir gariplik hissi yaşatmaktaydı!..

Ya Rabbi!.. Hâşâ, haddime mi düşmüş, Sana isyan ve itiraz kastımdan değil; ama bunca ihsan ve ikramına karşı yapılan nankörlük ve namertliklere... Muhterem ve muttaki kılıklı münafıkların işledikleri küfür ve kötülöklere dayanamadığımdan ve battığım günahlardan ve bulaştığım ahlâki hastalıklardan utandığımdan dolayı, bazen içimden geçiriyorum:

Ah, keşke doğmasaydım!... Madem doğdum, hiç değilse doğru ve dolgun bir insan seviyesini, onurlu ve sorumlu bir Müslüman şerefini kazansaydım!.. Firavunlara, Nemrutlara ve Şeddatlara kılıç sallayamadım, en azından Şaronlara, Masonlara ve işbirlikçi sahte kahramanlara karşı, şu kalemimi yeterince ve gereğince kullansaydım!.. Zulüm ve kötülükle mücadele gayretinin sorumluluğuna, kadere teslimiyetin huzuruna, ibadet görevinin ve kulluk gereğinin şuuruna varıp da, sadıkların ve sağlam imanlıların arasına katılsaydım!.. Ah keşke, sonunda bin pişman ve perişan olacağım bayağı ve aşığı davranışlardan uzak kalsaydım!..

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}hurriyetinkoleleri{/mp3}